

...

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

végzése

Az ügy száma:

Kfv.V.35.209/2025/2.

A tanács tagjai:

dr. Darák Péter a tanács elnöke

dr. Demjén Péter előadó bíró

dr. Márton Gizella bíró

dr. Stefancsik Márta bíró

Ságiné dr. Márkus Anett bíró

A felperes:

Kordás Pál

(cím1)

A felperes jogi képviselője:

dr. Szakács Péter ügyvéd

(cím2)

Az alperes:

Agrárminiszter

(cím3)

Az alperes jogi képviselője:

dr. Kovács Kond ügyvéd

(cím4)

A per tárgya:
indított közigazgatási per

agrártámogatási ügyben hozott határozat ellen

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

A felülvizsgálattal támadott határozat: a Szegedi Törvényszék 2025. július 11.

napján kelt, 13.K.700.287/2025/12. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2023. június 3. napján a fiatal mezőgazdasági termelők támogatásáról szóló 19/2023. (IV. 19.) AM rendelet (a továbbiakban: 19/2023. AM rendelet) alapján fiatal mezőgazdasági termelők részére nyújtott támogatás iránti kérelmet nyújtott be az elsőfokú hatósághoz.

[2] Az elsőfokú hatóság a 2024. május 30. napján kelt, 3943075485 irataazonosító számú határozatával a felperes támogatási kérelmét elutasította. Határozatának indokolása szerint a felperes úgy nyilatkozott, hogy az AM rendelet 1. melléklete szerinti végzettséggel rendelkezik, azonban a kérelméhez csatolt „gépészmérnök (agrár-, műszaki specializáció)” végzettség a 19/2023. AM rendelet 1. mellékletében nem szereplő végzettségek elfogadhatóságára vonatkozó, a Nemzeti Irányító Hatóság által kiadott állásfoglalás (a továbbiakban: IH állásfoglalás) szerint műszaki képzési területnek minősül, így az nem fogadható el egyenértékűként. A felperes nem nyilatkozott arról sem, hogy a végzettséggel egyenértékű, mezőgazdasági tevékenységhez kapcsolódó gyakorlati tevékenységet végzett volna. Kiemelte, hogy a felperes a 19/2023. AM rendelet 2. § (7) bekezdése alapján csupán 365 nap gyakorlatként elismerhető időtartammal rendelkezik, ami kevesebb a 2. § (5) bekezdés által megkövetelt időtartamnál. Megállapította, hogy a felperes ekként nem felel meg a 19/2023. AM rendelet 2. § (4) bekezdés ac) alpontja szerinti támogatási feltételnek, így a támogatási kérelem elutasításának volt helye.

[3] A felperes fellebbezése nyomán eljáró alperes a 2024. október 11. napján kelt, EUJF/2935-1/2024. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Indokolásában rögzítette, hogy a támogatás igénybevételének feltétele, hogy az igénylő rendelkezzen a 19/2023. AM rendelet 2. § (4) bekezdése szerinti szakképesítéssel, vagy igazolja a 2. § (5) bekezdése szerinti gyakorlati tevékenységet. A 19/2023. AM rendelet 3. § (1) bekezdésére, 7. § (1) bekezdésére, valamint a 24/2023. (IV. 24.) számú Kincstári Közleményre hivatkozással kifejtette, hogy a végzettséget, illetőleg a gyakorlatot igazoló okirat az egységes kérelemhez kötelezően csatolandó dokumentum, így az nem képezheti hiánypótlás tárgyát. A felperes a kérelmében úgy nyilatkozott, hogy a 19/2023. AM rendelet 1. mellékletében foglalt végzettséggel rendelkezik, illetve hogy gyakorlati tevékenységet nem végzett. Kiemelte, hogy a felperes csatolta ugyan kérelméhez a végzettségét igazoló dokumentumot, az azonban nem volt elfogadható, mivel az abban szereplő gépészmérnök végzettség a 19/2023. AM rendelet 1. mellékletében nem szerepel. A felperes végzettsége a 19/2023. AM rendelet 2. § (11a) bekezdése alapján sem támogatható, ugyanis az nem feleltethető meg a 19/2023. AM rendelet 1. mellékletében szereplő végzettségek egyikének sem, figyelemmel arra, hogy az nem szerepel az IH állásfoglalásban. Utalt arra is, hogy a felperes nem végzett a 19/2023. AM rendelet 2. § (5) bekezdése által megkövetelt tartamú gyakorlati tevékenységet sem.

[4] Kifejtette továbbá, hogy a felperes által a végzettsége egyenértékűségének igazolása céljából benyújtott dokumentumok figyelembevételére nem volt lehetőség, mivel a hatóság az IH állásfoglalásban és a 19/2023. AM rendelet 1. mellékletében foglaltaktól nem térhet el. Utalt rá, hogy az elsőfokú hatóság jogszerűen alkalmazta az IH állásfoglalásban foglaltakat, továbbá hogy a mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény (a továbbiakban: Támogatási tv.) 38. § (8) bekezdése alapján a jogosultsági feltételek fennállását az ügyfélnek kell bizonyítania. Kiemelte, hogy a felperes által a fellebbezéshez csatolt, az aranykalászos gazda végzettségről és a teljesített gyakorlati tevékenységről szóló igazolás figyelembevételére a Támogatási tv. 57/A. § (5) bekezdése alapján nincs lehetőség. Mindezekre figyelemmel az elsőfokú hatóság helytállóan rendelkezett a kérelem elutasításáról a 19/2023. AM rendelet 2. § (4) bekezdés a) pont ac) alpontjában foglalt feltétel teljesülésének hiányában.

A jogerős ítélet

[5] A felperes keresete nyomán eljáró elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a keresetet alaptalanként elutasította.

[6] Ítéletének indokolásában az Európai Mezőgazdasági Garanciaalaphból, valamint az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alaphból és a központi költségvetésből finanszírozott egyes támogatások igénybevételével kapcsolatos eljárási szabályokról szóló 13/2023. (IV. 19.) AM rendelet (a továbbiakban: 13/2023. AM rendelet), a 19/2023. AM rendelet és a Támogatási tv. rendelkezéseire utalással rögzítette, hogy a felperes az egységes kérelméhez a „gépészmérnök, géptervező specializáció (agrár-, műszaki specializáció)” végzettségét igazoló okiratot nyújtotta be. E végzettség nem vitatottan nem szerepel a 19/2023. AM rendelet 1. mellékletében, így jogszerűen járt el a hatóság, amikor a 19/2023. AM rendelet 2.

§ (11a) bekezdése alapján azt vizsgálta, hogy az szerepel-e az IH állásfoglalásban, és ekként egyenértékű-e a 19/2023. AM rendelet 1. mellékletében szereplő valamely végzettséggel. Kiemelte, hogy az IH állásfoglalás szerint e végzettségnél a nem elfogadható kitétel szerepel, azzal, hogy „képzési terület: műszaki.”

[7] A Közös Agrárpolitika és a nemzeti költségvetésből biztosított agrártámogatások végrehajtásának szervezetéről és intézményeiről szóló 601/2022. (XII. 29.) Korm. rendeletre (a továbbiakban: 601/2022. Korm. rendelet) és a Magyar Államkincstárról szóló 310/2017. (X. 31.) Korm. rendeletre (a továbbiakban: 310/2017. Korm. rendelet) utalással kifejtette, hogy a jogalkotó azért iktatta be a 19/2023. AM rendelet 2. § (11a) bekezdését, hogy a hatóság egyértelmű iránymutatást kapjon az irányító hatóságtól a végzettségek egyenértékűsége kapcsán. Az elsőfokú hatóságnak nincs hatásköre az IH állásfoglalástól való eltérésre, valamint arra, hogy egyedileg vizsgálja a 19/2023. AM rendeletben nem szereplő, illetve az IH állásfoglalásban nem elfogadhatóként feltüntetett végzettségeket. Az elsőfokú hatóság így nem sértette meg az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 62. §-ában foglalt tényállás tisztázási kötelezettségét, amikor a végzettség megfelelőségét csak a 19/2023. AM rendelet és az IH állásfoglalás alapján vizsgálta meg.

[8] A Támogatási tv. 38. § (8) bekezdésére utalással kiemelte, hogy a felperes az „Aranykalászos gazda” igazolást, valamint a mezőgazdasági gyakorlat igazolására szolgáló dokumentumot nem a kérelem benyújtásával egyidejűleg, hanem csak a fellebbezésének mellékleteként terjesztette elő, így azok elbírálására a 13/2023. AM rendelet 3. §-a és a Támogatási tv. 57/A. § (5) bekezdése alapján nem kerülhetett sor. Szintén alaptalanul hivatkozott a felperes a 19/2023. AM rendelet 2. § (7) bekezdése szerinti gyakorlati tevékenységre, ugyanis ennek igazolt időtartama nem éri el a 2. § (5) bekezdése által megkövetelt időtartamot. Végül megállapította, hogy az alperes határozata nem sérti az Ákr. 81. § (1) bekezdését sem, mivel az alperes jogszabályi hivatkozásokkal alátámasztva indokát adta, hogy a felperes által hivatkozott végzettséget és gyakorlati tevékenységet miért nem tekintette elfogadhatónak.

A felülvizsgálati kérelem

[9] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelynek befogadását a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a) pont aa) és ad) alpontjai, valamint b) pontja alapján kérte.

[10] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti befogadási ok körében kifejtette, hogy sérült a tisztességes eljáráshoz és jogorvoslathoz való joga, mivel a bíróság nem vetette össze az IH állásfoglalást a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékokkal. Kifogásolta azt is, hogy az alperes a saját szervezeti egységének állásfoglalására hivatkozással nem vizsgálta érdemben a képzések egyenértékűségét, valamint hogy az IH állásfoglalással

szemben nem illette meg jogorvoslati jog. Utalt arra is, hogy a felperes végzettsége a 19/2023. AM rendelet 1. mellékletében szereplő „mezőgazdasági és élelmiszer-ipari gépészmérnöki alapképzés” szakkal 61%-os átfedést mutat, márpedig az irányító hatóság más szakokat csekélyebb mértékű átfedés mellett is egyenértékűnek ismert el.

[11] Az ügy érdemét tekintve előadta, hogy az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy az alperes nem sértette meg indokolási kötelezettségét, ugyanis az alperes egyáltalán nem tért ki arra határozatának indokolásában, hogy miként értékelte az IH állásfoglalást, illetve az abban foglaltakat miért fogadta el. Az elsőfokú bíróság ezzel eltért a Kúria Kfv.II.38.050/2014/8. számú határozatában foglaltaktól. A Kúria Kfv.I.35.373/2021/5. számú határozatának [20] bekezdésére, valamint a Kúria Kfv.V.35.679/2016/7. számú határozatának [23] bekezdésére utalással kifogásolta, hogy a hatóság és a bíróság nem tért ki arra, hogy a „műszaki képzési terület” fordulatból hogyan következik, hogy a felperesi végzettség nem egyenértékű a 19/2023. AM rendelet 1. mellékletében foglalt egyetlen végzettséggel sem. Ennélfogva a bizonyítékok összevetése és értékelése elmaradt, így a hatóság megsértette a Támogatási tv. 43/B. §-ában foglalt tényállástisztázási kötelezettségét.

[12] Kifejtette, hogy a 19/2023. AM rendelet 2. § (11a) bekezdése a bíróság álláspontjával szemben nem tette kötelezővé a hatóság számára az IH állásfoglalást, és nem zárta ki a további bizonyítás lehetőségét. E szabály csak az IH állásfoglalás figyelembevételének kötelezettségét írja elő, ami nem zárja ki az abban foglaltak mérlegelésének lehetőségét. Előadta, hogy az IH állásfoglalás kötelező ereje nem vezethető le a 601/2022. Korm. rendelet és a 310/2017. Korm. rendelet szabályaiból sem. Egy ilyen szabályozás ellentétes lenne a Támogatási tv. 43/B. §-ával, valamint az Ákr. 55. § (1) bekezdésével és 62. § (1)-(4) bekezdéseivel, hiszen e szabályok szerint a hatóság szabadon választja meg a bizonyítási eszközöket. A hivatkozott kormányrendeletek nem tartalmaznak olyan szabályt sem, amely szerint a hatóságnak ne lenne lehetősége az állásfoglalástól való eltérésre vagy a végzettségek egyedi vizsgálatára. Utalt arra is, hogy az irányító hatóság nem szakhatóságként bocsátotta ki az IH állásfoglalást. A másodfokú hatóság még a szakhatóság állásfoglalásától is eltérhet, így a többször a kevesebbre való következtetés alapján ugyanez irányadó egy kötelező erővel nem bíró állásfoglalástól való eltérésre is.

[13] A Kúria Kfv.I.35.131/2023/5. számú határozatának [30] bekezdésére utalással kiemelte, hogy a bíróságnak jogszabályi hivatkozásokkal kell alátámasztania a felperesi indítványok elvetését. Jelen esetben ez nem történt meg, mivel az eljáró hatóságok és az elsőfokú bíróság nem tért ki a felperes által becsatolt, a végzettség igazolására vonatkozó dokumentumokra, ehelyett kizárólag az IH állásfoglalást vizsgálta. Végül hivatkozott a Támogatási tv. 3/B. §-ában foglalt szakszerűség elvének, a Támogatási tv. 3/A. §-ában foglalt hátrányos megkülönböztetés tilalmának, valamint az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/2115 rendelete 4. cikk (7) bekezdésének sérelmére is.

A Kúria döntése és jogi indokai

[14] A felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei – az alábbiak szerint – nem állnak fenn.

[15] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére

kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés

miatt indokolt.

[16] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, annak fennállását bizonyítani azonban, továbbá – a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti kivételével – részletesen indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[17] A Kúria előjáróban rámutat, hogy az igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2025. évi XLIX. törvény 171. § b) pontja akként módosította a Kp. 117. § (4) bekezdését, hogy a felülvizsgálati kérelmet benyújtó felet immáron – a korábbi szabályozással ellentétben – Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa)–ac) alpontjai szerinti befogadási okok körében is indokolási kötelezettség terheli, ugyanakkor a törvény nem követeli meg e befogadási okok *részletes* indokolását. A vonatkozó törvényi indokolás szerint „*[i]ndokolt annak rögzítése, hogy főszabály szerint (a törvényi kivételen túl) a megjelölt befogadási ok fennállását részletesen indokolni nem kell.*” E törvénymódosítás 2025. augusztus 19. napján lépett hatályba, így jelen ügyben a felülvizsgálati kérelem előterjesztésének időpontjára (2025. szeptember 15.) figyelemmel a Kúriának már Kp. 117. § (4) bekezdésének új szövegváltozatát kellett alkalmaznia.

[18] A felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását egyfelől a joggyakorlat egységének biztosítása és annak továbbfejlesztése okán kérte.

[19] A Kúria rámutat, hogy a kérelmezőt e befogadási okra hivatkozás esetén a Kp. 117. § (4) bekezdése alapján a fent kifejtettek szerint indokolási kötelezettség terheli. Jelen esetben ugyanakkor a felperes felülvizsgálati kérelmében csupán megjelölte a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerinti befogadási okot, azonban azt semmilyen formában nem indokolta meg, tehát egyáltalán nem fejtette ki, hogy a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítását milyen okból, mely elvi jelentőségű jogkérdés kapcsán tartja indokoltnak. Erre figyelemmel a felülvizsgálati kérelem Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján történő befogadására nem volt lehetőség.

[20] A felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján, az alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelmére és az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegésre hivatkozással is kérte. A kérelmezőnek e befogadási okra való hivatkozása esetén a Kp. 117. § (4) bekezdése értelmében be kell mutatnia, hogy konkrétan hogyan következett be a hivatkozott sérelem, továbbá a sérelem ténybeli alapjának kétséget kell ébresztenie a jogerős határozat helytállósága tekintetében oly mértékben, hogy az további érdemi vizsgálat nélkül ne legyen megítélhető [Kfv.II.38.030/2021/2.; Kfv.II.38.102/2021/2.; Kfv.VII.45.269/2022/2.; Kfv.I.35.472/2022/3.; Kfv.II.37.690/2023/2.; Kfv.V.35.285/2023/2.; Kfv.V.35.127/2025/2.; 2/2024. (XII.03.) KK. vélemény 5. pont].

[21] A felperes eljárási szabálysértésként egyfelől arra hivatkozott, hogy sérült a tisztességes eljáráshoz való joga, mivel a hatóságok az Ákr. 62. §-ába és a Támogatási tv. 43/B. §-ába ütköző módon nem tisztázták a tényállást, továbbá a jogsértő módon értékelték a bizonyítékokat, amikor az IH állásfoglaláson kívül az egyéb okiratoknak nem tulajdonítottak jelentőséget, az elsőfokú bíróság pedig e jogsértéseket nem észlelte. A Kúria ugyanakkor rámutat, hogy a felülvizsgálati eljárás során jogkérdésekben dönt, nem pedig a kereset ismételt elbírálását végzi. Ebből következően a felülvizsgálati eljárásban a közigazgatási szerv és az elsőfokú bíróság által figyelembe vett bizonyítékok ismételt egybevetésére és értékelésére, a bizonyítás eredményének felülmérlegelésére – iratellenesség és kirívóan okszerűtlen mérlegelés hiányában – nincs lehetőség [ld. pl. Kfv.II.37.904/2020/2.; Kfv.I.35.316/2021/2. Kfv.II.37.673/2021/2.; Kfv.I.37.431/2022/3.; Kfv.I.37.761/2022/2.; Kfv.II.37.760/2022/2.; Kfv.III.37.028/2022/2; Kfv.II.37.220/2023/2.; Kfv.V.37.686/2023/3.; Kfv.V.35.285/2023/2.; Kfv.V.35.005/2024/2.]. Az elsőfokú bíróság számot adott arról ítéletében, hogy az IH állásfoglaláson túlmenően a felperes által csatolt egyes bizonyítékoknak miért nem tulajdonított jelentőséget. A Kúria e körben nem észlelt kirívó okszerűtlenségre vagy iratellenességre utaló körülményt sem. Annak vizsgálata, hogy a felperes által csatolt egyes okiratokból milyen következtetés vonható le a konkrét ügyben a 19/2023. AM rendelet 2. § (4) bekezdés a) pont ac) alpontjában foglalt feltétel teljesülésére, a bizonyítékok ismételt egybevetését igényelné, erre pedig a Kúriának a fent kifejtettek szerint nincs lehetősége. Önmagában az, hogy a felperes nem ért egyet a bizonyítékok bíróság általi

mérlegelésével, és a bizonyítékok újraértékelésével saját álláspontja elfogadását kéri, nem elegendő a felülvizsgálati kérelem befogadásához [Kfv.V.37.605/2023/2.; Kfv.I.35.231/2023/3.; Kfv.V.35.007/2024/2.]. Az pedig, hogy az elsőfokú bíróság helyesen értelmezte-e a 19/2023. AM rendelet 2. § (11a) bekezdését, nem eljárási szabálysértés, hanem az ügy érdemére tartozó kérdés, amelynek a Kúria e befogadási ok körében nem tulajdoníthatott jelentőséget.

[22] A felperes eljárási szabályszegésként hivatkozott jogorvoslathoz való jogának sérelmére is. A Kúria álláspontja szerint ugyanakkor a felperes e körben nem tett eleget a Kp. 117. § (4) bekezdéséből fakadó indokolási kötelezettségének, ugyanis nem tudta kellőképp valószínűsíteni ezen alapjogsérelem bekövetkeztét. A felperes az elsőfokú hatóság határozatával szemben fellebbezéssel élt, majd az alperes határozatával szemben keresetet terjesztett elő, amelyet az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével elbírált. A felperes ehhez képest nem mutatta be, hogy a jogorvoslathoz való alapjognak pontosan mely részeleme sérült, illetve hogy ezen alapjogsérelem az alperes vagy a bíróság mely eljárási cselekményének eredményeként következett be. Mindezekre figyelemmel a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján szintén nem volt indokolt a felülvizsgálati kérelem befogadása.

[23] A felperes végül a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja alapján is kérte felülvizsgálati kérelmének befogadását a Kúria Kfv.II.38.050/2014/8., Kfv.I.35.373/2021/5., Kfv.V.35.679/2016/7. és Kfv.I.35.131/2023/5. számú határozataitól jogkérdésben való eltérésre hivatkozással. A Kúria kiemeli, hogy e befogadási ok alapján akkor kerülhet sor a befogadásra, ha a támadott jogerős határozat és a felhívott kúriai határozat (referenciahatározat) között fennáll az ügyszabánosság, figyelemmel a Jpe.I.60.002/2021/7. és Jpe.I.60.011/2021/3. számú határozatokban foglalt kritériumokra [2/2024. (XII.03.) KK. vélemény 6. pont].

[24] A Kfv.II.38.050/2014/8. számú határozatban a Kúria egy építési engedélyezési ügyben a helyi építési szabályzat alapján szerzett főépítész vélemény vonatkozásában állapította meg, hogy az bizonyítéknak minősül, így az alperesnek azt értékelnie kell, és határozatában be kell számolnia arról, hogy miért fogadta el vagy mellőzte azt. Jelen ügyben ugyanakkor az elsőfokú bíróság nem egy főépítész vélemény, hanem a 19/2023. AM rendelet 2. § (11a) bekezdése alapján kiadott IH állásfoglalás jogi természetét vizsgálta, így a támadott jogerős ítélet és a referenciahatározat között az eltérő anyagi jogi háttér folytán nem áll fenn ügyszabánosság.

[25] A Kfv.I.35.373/2021/5. számú kúriai határozat alapjául szolgáló ügyben a hatóság a lefolytatott ellenőrzésről felvett jegyzőkönyvben mint bizonyítékban foglaltakat egyáltalán nem jelenítette meg határozatának indokolásában. A referenciahatározat [20] bekezdésében a Kúria erre figyelemmel mondta ki, hogy a hatóság akkor teljesíti a tényállásbiztósági kötelezettségét, ha a bizonyítékokat okszerű rendbe foglalja, és egyben bemutatja a határozat indokolásában, hogy mely bizonyítékból milyen tényállási elem, és milyen logikai kapcsolat alapján állapítható meg. Jelen esetben ugyanakkor az alperes határozatának 7. oldalán indokát adta annak, hogy a 19/2023. AM rendelet 2. § (11a) bekezdése és a Támogatási tv. 57/A. § (5)

bekezdése alapján miért tartotta kizártnak a felperes által csatolt, végzettségét igazoló okirat, valamint a fellebbezés mellékleteként csatolt okiratok figyelembevételét. A felperes által hivatkozott bizonyítékok érdemi vizsgálatának elmaradása tehát annak tudható be, hogy az alperes e jogszabályhelyek értelmezése kapcsán a felperestől eltérő jogi álláspontra helyezkedett, ennek indokai pedig az alperesi határozatból kitűnnek. Erre figyelemmel a jogerős ítélet és a referenciahatározat közötti ügyszabadság e körben sem állapítható meg.

[26] A Kfv.I.35.131/2023/5. számú kúriai határozat tejhasznú tehéntartási támogatás iránti kérelem kapcsán született. A referenciahatározat felperes által hivatkozott [30] bekezdése szerint a hatóság az ügyfélnek az ellések tényének igazolására vonatkozó előterjesztéseit, bizonyítékait csak jogszabályi előírással alátámasztott módon utasíthatta volna el. A Kúria ugyanakkor rámutat, hogy már pusztán a referenciahatározat és a jogerős ítélet formai összevetése alapján megállapítható, hogy e körben nem került sor jogkérdésben való eltérésre, hiszen az alperes a határozatának 7. oldalán, a bíróság pedig a jogerős ítélet indokolásának [79]-[81] és [84]-[85] bekezdéseiben részletesen, jogszabályi hivatkozásokkal alátámasztva kifejtette, hogy a felperes végzettségét igazoló, a kérelem csatolt bizonyítékok, továbbá a fellebbezéshez mellékelte bizonyítékok figyelembevételére mely okokból nem kerülhetett sor. Erre figyelemmel az ügyszabadság e referenciahatározat kapcsán sem állapítható meg.

[27] A Kfv.V.35.679/2016/7. számú kúriai határozat felperes által megjelölt [23] bekezdésében a Kúria nem valamely jogkérdésben foglalt állást, hanem az általa elrendelt megismételt eljárásra vonatkozóan adott iránymutatást a hatóság számára, így e bekezdéstől az elsőfokú bíróság fogalmilag nem térhetett el jogkérdésben.

[28] A Kúria a Kp. 117. § (4) bekezdése alapján hivatalból megvizsgálta a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) és ac) alpontja szerinti befogadási okokat is. A jogkérdés társadalmi jelentősége vagy különleges súlya indokolja a befogadást, ha az előtendő jogi probléma a jogalanyok széles körét érinti vagy ha a vizsgálandó jogkérdés az egyedi ügyön túlmutat. A Kúria álláspontja szerint az a kérdés, hogy a felperes végzettsége folytán megfelel-e a 19/2023. AM rendelet 2. § (4) bekezdés a) pont ac) alpontjában foglalt feltételeknek, illetve hogy végzettsége egyenértékűnek minősül-e az 1. mellékletében foglalt valamely végzettséggel, a felperesen kívül más jogalanyt semmilyen formában nem érint, továbbá e kérdésnek az egyedi ügyön túlmutató jelentősége nincs, így a befogadásra ezekből sem kerülhetett sor. A felperes felülvizsgálati kérelmében nem hivatkozott európai uniós jogi norma értelmezésének szükségességére, illetve azt a Kúria sem tartotta szükségesnek, így a befogadásnak az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége miatt sem volt helye.

[29] Mindezekre figyelemmel a Kúria azt állapította meg, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei nem állnak fenn, ezért a befogadást megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[30] *A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerinti befogadási okot – a Kp. 117. § (4) bekezdésének 2025. augusztus 19. napján hatályba lépett módosítására figyelemmel – indokolni köteles, ezen indokolásnak azonban nem kell részletesnek lennie. A befogadási okra vonatkozó indokolás teljes hiánya esetén ugyanakkor ezen ok alapján a felülvizsgálati kérelem befogadására már nincs lehetőség.*

[31] *A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti, a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre hivatkozó felülvizsgálati kérelem befogadásának nincs helye, amennyiben a hivatkozott kúriai határozatokkal nem áll fenn ügyszomság.*

Záró rész

[32] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes.

[33] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

[34] A végzéssel szembeni további felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2025. október 16.

dr. Darák Péter s.k.

a tanács elnöke

dr. Demjén Péter s.k.

előadó bíró

dr. Márton Gizella s.k.

bíró

dr. Stefancsik Márta s.k.

bíró

Ságiné dr. Márkus Anett s.k.

bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő